

คำแนะนำกรมอนามัยด้านการส่งเสริมสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม
สำหรับการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกในวัด

เดือนกัญสุขภาพประเด็นโรคไข้เลือดออกในวัด

การรายงานสถานการณ์โรคไข้เลือดออกของกรมควบคุมโรค ณ วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๑ พบว่ามีจำนวนผู้ป่วยด้วยโรคไข้เลือดออกสะสมรวม ๒๘,๗๓๒ ราย เสียชีวิต จำนวน ๓๗ ราย คิดเป็นอัตราป่วย ๔๓.๖๕ ต่อแสนประชากร และอัตราป่วยตายร้อยละ ๐.๑๓ ซึ่งพบจำนวนผู้ป่วยเพิ่มขึ้น ๑.๓๙ เท่าเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันในปี ๒๕๖๐ โดยกลุ่มเสี่ยงที่สำคัญ ได้แก่ กลุ่มนักเรียน นักศึกษา ที่อยู่ระหว่างกลุ่มอายุ ๑๕ - ๒๔ ปี (ประมาณร้อยละ ๒๕.๕๘) และคาดการณ์ว่าจะมีผู้ป่วยด้วยโรคไข้เลือดออกทั้งหมดในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวนมากถึง ๘๑,๐๐๐ ราย

ข้อเสนอในการดำเนินงาน

๑. การเฝ้าระวังผู้ป่วยสงสัย และควบคุมโรคไข้เลือดออก

๑.๑ ควรมีการคัดกรองหรือเฝ้าระวังพระ เณร และบุคคลที่อาศัยอยู่ในวัด หากพบว่ามีผู้ป่วยสงสัย ที่มีอาการไข้เฉียบพลันและสูงลอยเกินกว่า ๒ วัน อ่อนเพลีย รับประทานอาหารได้น้อย หรือคลื่นไส้ อาเจียน ปวดท้อง ต้องรีบส่งตัวไปรับการตรวจวินิจฉัยและรักษาที่โรงพยาบาล และแจ้งสถานพยาบาลของรัฐหรือสำนักงานสาธารณสุขในพื้นที่ทันที

๑.๒ หากพบว่ามีพระ เณร หรือบุคคลที่อาศัยอยู่ในวัดป่วยด้วยโรคไข้เลือดออก แนะนำให้วัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเร่งทำลายตัวแก่ยุงลายภายในวัดและบริเวณชุมชนโดยรอบระยะ ๑๐๐ เมตร พร้อมทั้งรณรงค์ให้พระ เณร บุคลากรภายในวัด และผู้มาร่วมทำบุญ จัดเก็บเศษภาชนะรอบวัด เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายต่อไป

๒. การจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อม

๒.๑ ดำเนินการสำรวจและทำลายแหล่งน้ำขัง โดยคว่ำหรือกำจัดเศษภาชนะที่ไม่ได้ใช้งานและมีน้ำขัง เช่น เศษขยะ พลาสติก โปม เศษกระถาง ยางรถยนต์ ฯลฯ

๒.๒ ซัดล้าง ทำความสะอาด และเปลี่ยนถ่ายน้ำในภาชนะที่ใช้บรรจุน้ำ เช่น แท็งก์เก็บน้ำใช้ แจกันดอกไม้บูชาพระ ซึ่งอาจมีไข่ลูกน้ำยุงลายเกาะอยู่ โดยเฉพาะที่กักเก็บน้ำสำหรับรดน้ำในหิ้งส้วมภายในวัด ควรทำความสะอาดสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง หรือควรใส่ทรายกำจัดลูกน้ำ ทุกๆ ๓ เดือน

๒.๓ อ่างบัว กระถางต้นไม้ น้ำ ชุ่มน้ำตกจำลอง ฯลฯ ใช้ปลากินลูกน้ำ เช่น ปลาหางนกยูง ปลากัด หรือใส่น้ำทะเลแทนน้ำจืด ส่วนแหล่งน้ำใดที่ไม่สามารถใส่ปลากินลูกน้ำได้ ให้ใส่ทรายกำจัดลูกน้ำแทน

๒.๔ ตัดแต่งพุ่มไม้ประดับให้โปร่งไม่เป็นแหล่งเกาะพักยุง

๒.๕ ฉีดพ่นสเปรย์กำจัดยุงตัวเต็มวัยภายในวัดก่อนวันที่จะมีการทำกิจกรรมที่ต้องมีคนรวมตัวกันจำนวนมาก เช่น วันทำบุญต่างๆ

๒.๖ จัดหาหยากันยุงให้พระ เณร และบุคคลที่อาศัยอยู่ในวัด ใช้ทาเพื่อป้องกันยุงกัดอย่างสม่ำเสมอ

๒.๗ วัดควรปฏิบัติตามแนวทางการดำเนินงานวัดส่งเสริมสุขภาพ ประเด็นตัวชี้วัด “ในบริเวณวัดไม่มีน้ำขังนองและไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ลูกน้ำยุงลาย”*

.....

*หมายเหตุ: อ้างอิงจาก “คู่มือแนวทางวัดส่งเสริมสุขภาพ ปี ๒๕๕๖ หน้า ๗๕”